

84

РЕШЕНИЕ № 611

гр. ПЛОВДИВ 23.12. 2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Пловдивският апелативен съд, търговско отделение в открито заседание от 25.11.2011 г. в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДАФИНА ГЛОЖЕНСКА

ЧЛЕНОВЕ: СЕВДАЛИН БОЖИКОВ

НЕСТОР СПАСОВ

с участието на секретаря ЗЛАТКА СТОЙЧЕВА, като разгледа докладваното от съдията СПАСОВ т. дело № 1180 по описа на ПАС за 2011 г., установи следното:

Производство по чл.258 и сл. от ГПК вр. с чл. 613а, ал.1 от ТЗ и чл. 707а от ТЗ.

Същото е започнало по повод изходяща от НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ въззивна жалба против постановеното по т. дело № 136 от 2009 г. на ХОС решение от дата 08.07.2011 г., с което е утвърден допуснатият с определение от 19.07.2010 г. на ХОС план за оздравяване на длъжника „КАРАТУР“ ООД в производство по несъстоятелност, предложен от длъжника „КАРАТУР“ ООД, гр. Свиленград, прекратено е производството по несъстоятелност на длъжника и са прекратени правомощията на избрания от събранието на кредиторите синдик - КРАСИМИР ПЕТРОВ ИВАНОВ.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на решението и е поискана е отмяната.

С молба по чл. 265 от ГПК от 05.08.2011 г.(преди първото по в. дело заседание) към жалбата на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ се е присъединил „РАЙФАЙЗЕНБАНК(БЪЛГАРИЯ)“ ЕАД, гр. София, район Средец, ул. „Гогол“ № 18-20.

Длъжникът в производството по несъстоятелност е изразил становище за недопустимост респ. неоснователност на жалбата на НАП. Изразил е и становище за недопустимост на искането по чл. 265 от ГПК.

Синдикът от своя страна е заявил, че жалбата на НАП е неоснователна.

Съдът след като се запозна с обжалваното решение и събраните в хода на съдебното производство доказателства намери за установено, следното:

С решение от 14.10.2009 г. по т. дело № 136/2009 г. на ХОС е била обявена неплатежоспособността на „КАРАТУР“ ООД, гр. Свиленград с начална дата 31.12.2008 г. и е открито производство по несъстоятелност.

С молба от 28.06.2010 г. длъжникът е представил план за оздравяване на предприятието си.

С определение от 19.07.2010 г. планът за оздравяване е бил допуснат за разглеждане и е било насрочено събрание на кредиторите за разглеждане и приемане на пана.

То е проведено на 04.10.2010 г.

На същото са били представени следните кредитори по класове:

Клас III.

-Национална агенция по приходите с вземане от 11 770, 43 лв.

Клас IV

-„Течлайн Индъстриъл Делта сървисиз корпорейпън“ Р Панама с вземане в размер на - 3 053 862,51 лв.

- „Мако консулт“ ООД, гр. Пловдив с вземане в размер на 432 лева,

- Андреана Миткова Дршчева с вземане в размер на 439 840,91 лв. ,

- „ПТ- Холдинг“ АД гр.Пловдив с вземане в размер на 14 338,23 лв.,

- „Мидланд Интерспед“ ООД с вземане в размер на 3 452,21 лв.

По отношение на този кредитор на събранието е прието, че вземането му с постановление на съдебен изпълнител от 21.09.2010 г. е възложено на „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ и е дадено право на банката да гласува като кредитор от този клас.

Тя от своя страна е била допусната до участие в събранието и на основание чл. 673, ал. 3 от ТЗ , като кредитор с неприето вземане в размер на 2 006 967, 84 лв., по което несъстоятелният се явява ипотекарен длъжник-ипотекирал свой имот за обезпечаване на чужд дълг. Това от своя страна сочи, че в случая банката се явява и кредитор от първи клас.

Гласуването от своя страна е извършено съобразно изискванията на чл. 703 от ТЗ, като при него описаните по- горе кредитори са гласували и като такива от клас V за лихви по необезпечени вземания възникнали след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

От представените на събранието кредитори против приемането на плана са гласували представителят на Национална агенция по приходите и представителят на „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, а „ЗА“ всинки останали.

На тази база с оглед чл. 703, ал. 6 от ТЗ планът е бил приет.

Срещу него на дата 11.10.2010 г. е било подадено възражение от „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, а на дата 13.10.2010 г. и такова от страна на Национална агенция по приходите.

Съдът е разгледал направените възражения в открито съдебно заседание с оглед изискванията на чл. 704, ал. 3 от ГПК на 01.11.2010 г. и с решение от 08.07.2011 г. е утвърдило плана, като е намерил подадените срещу него възражения неоснователни.

Срещу така постановеното решение в предвидения по ГПК срок е подадена жалба от страна на Национална агенция за приходите, към която при условията на чл. 265 от ГПК се е присъединил и кредиторът „РАЙФАЙЗЕНБАНК“ ЕАД.

Относно допустимостта на жалбата на НАП и възможността да се извърши присъединяване към същата по реда на чл. 265 от ГПК съдът е изразил подробно становище в протоколно определение от 25.11.2011 г., като е приел същите процесуални действия за допустими.

Това от своя страна налага решаване на спора относно възможността плана да бъде утвърден или не по същество с настоящето съдебно решение.

По този повод е нужно да се спомене, че съгласно чл. 704, ал.1 от ТЗ съдът следва да утвърди предложения оздравителен план ако се спазени изискванията на закона.

В случая не е предмет на спор, че по повод на същия са спазени изискванията на чл. 697, 698 от ТЗ. Спазени са и изискванията за приемане на същия.

Възраженията на двамата жалбоподатели са свързани с това дали този план е съобразен с изискванията на чл. 700 от ТЗ относно съдържанието на самия оздравителен план.

Изложени са доводи, че планът не отговаря на изискванията на чл. 700, ал.1, т. 3 от ТЗ - липсват сравнителни данни относно степента на удовлетворяване на всеки клас кредитори в сравнение с това, което биха получили при разпределение на имуществото по предвидения в ТЗ ред.

Твърди се за наличие на нарушения на чл. 700, ал.1, т. 4 от ТЗ- не са дадени гаранции за изпълнението му. В тази насока е споменато, че предвиждането трето лице, като инвеститор да придобие 100 % от активите на длъжника, като между инвеститора и длъжника се сключи договор за управление от последния на тези активи не представлява гаранция за неговото изпълнение при условие, че се иска активите да са освободени от тежести.

В тази връзка е посочено, че условието приложения към оздравителния план договор за прехвърляне право на собственост между „КАРАТУР“ ООД и „ХКД ТРЕЙД“ ЕООД той да породи действие само след заличаване на учредената с НА № 59, т. XII, рег. № 6967, н. дело № 2159 от 2007 г. на нотариус М. Бакърджиева с район на действие района на РС Несебър договорна ипотека е неизпълнимо с оглед чл. 179 от ЗЗД

Липсата на гаранции се свързва и с обстоятелството, че прехвърлянето на активи е срещу задължение за плащане на цената им в 5 -годишен срок, а липсата на обезпечения поставя кредиторите в по-неблагоприятно положение от това, което биха имали при осребряване на активите.

Споменава се и за нарушение на разпоредбите на чл. 189 от ДОПК.

В тази връзка е посочено, че с плана не се предвижда изплащане на задължения за лихви възникнали след датата на откриване на производството по несъстоятелност, което по отношение на НАП представлява редуциране на публични задължения, а за това не е поискано съгласие.

Направени са възражения, че с предвидената в плана продажба на цялото недвижимо и движимо имущество на длъжника на трето лице(инвеститор) се заобикалят разпоредбите на чл.717 - 718, ал.1 от ТЗ , тъй като с него се предвиждало реално пряко договаряне без изчерпване на възможностите за продажба чрез търг. От друга страна се твърди, че с плана разпределението на сумата от продажбата на хотелската сграда предмет на споменатата по- горе ипотека било в нарушение на разпоредбата на чл. 722 от ТЗ и т.н.

С оглед извършване на преценка за основателността на изложените по-горе възражения е нужно да се спомене, че целта на оздравителното производство е насочена към постигане на общите цели на производството по несъстоятелност посочени в чл. 607 от ТЗ- да се осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за оздравяване предприятието на длъжника. В него също се вземат предвид интересите на кредиторите, длъжника и неговите работници.

Тук е нужно да се спомене, че в групата на кредиторите е логично да попадат тези с приети вземания. С оглед нормата на чл. 717н от ТЗ обаче в нея следва да се включат и ипотечарните кредитори т.е. тези, чието вземане към едно трето лице е обезпечено с имот на несъстоятелния длъжник.

Тази кредитори са обезпечени такива и с оглед нормата на чл. 722 от ТЗ са от първи ред, а с оглед чл. 703, ал.2 от ТЗ от първи клас.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

СЕКРЕТАР.....

Това съотнесено с нормата на 700, ал.1, т.1 от ТЗ води до извод, че в оздравителния план следва да се посочи степента на удовлетвореност и на тази група кредитори. В конкретния план за състава на ПАС много страна е пропуснато посочването като кредитор от клас I на „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪРГАРИЯ“ ЕАД в качеството си на ипотечен кредитор.

Интересното е, че удовлетворяване на банката за обезпеченото от длъжника вземане на третото лице е обусловено в плана от положително завършване на исков спор по чл. 694 от ТЗ, което е ясно, че е невъзможно тъй като банката не е пряк кредитор на длъжника. По този начин реално тя е изключена от възможността да бъде удовлетворена и е нарушен водещия принцип на производството по несъстоятелност визиран по горе в чл. 607 от ТЗ.

Тук за яснота е нужно да се спомене, че съгласно чл. 700, ал. 2 от ТЗ с плана може да се предвиди продажба на цялото предприятие или обособена част от него. В случая продажбата на движимите и недвижим активи на длъжника на трето лице попада сред тези възможности и не би следвало да се счита като нарушение на ТЗ и по точно на чл. 717-718 от същия.

От друга страна с оглед чл. 700, ал.1, т. 3 от ТЗ планът дължи отговор на кредиторите за степента на удовлетворяване, която те биха получили с плана в сравнение с разпродажбата на имуществото по нормалния ред. В случая обаче такава липсва, като за това е посочена една твърде елементарна причина - финансовата и икономическа криза. Прогнозното развитие на същата обаче е възможно, което сочи, че е и възможно на база тази прогноза да се направи нужния анализ. Липсата му пък води до извод, че плана не отговаря на изискванията на споменатата разпоредба на ТЗ.

От друга страна за състава на ПАС действието на самия план е обусловено от настъпването на едно невъзможно от правна гледна точка събитие. Това е така, тъй като той изцяло се гради на предположението, че договорът за продажба на недвижими и движими активи на длъжника ще бъде сключен и оттам ще дойдат средствата за удовлетворяване на кредиторите. Пораждане действието на този договор обаче е свързано с изискването за заличаване на учредената с НА № 59, т. XII, рег. № 6967, н. дело № 2159 от 2007 г. на нотариус М. Бакърджиева с район на действие района на РС Несебър в полза на „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪРГАРИЯ“ ЕАД договорна ипотека и то с акт на съда по несъстоятелността.

Възможностите за заличаване на една ипотека са уредени в чл. 179 от ЗЗД. Първата от тях е свързана с даване съгласие от страна на кредитора, което тук липсва.

Втората е свързана с наличие на влязло в законна сила съдебно решение. Предметът на същото обаче следва да е свързан с установяване, че обезпеченото вземане не съществува т.е. е погасено или, че не съществува самото ипотечно право т.е. договора за ипотека е нищожен, унищожен и т. н.

Това съотнесено с процесния казус и липсата на данни за установена нищожност на договора за ипотека или такива за унищожаването му води до извод, че заличаването ще е възможно само при погасяване на дълга, а предвидения в тази насока липсват.

От изложеното следва и логичното заключение, че предложеният оздравителен план никога не може да бъде изпълнен и съответно не следва да бъде утвърждаван.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР.....

На последно място е нужно да се спомене, че в него не се предвижда погасяване на вземанията от 5 клас, а и такива не са посочени въобще - нарушение на чл. 700, ал.1, т.1 от ТЗ.

Сред тях има такива и за лихви върху публични вземания. Този тип вземания съгласно чл. 169, ал.2, т.9 от ДОПК са също публични по характер и съответно при липса на предвиждане за изплащането им следва да е налице спазване на процедурата по 189, ал.1 от ДОПК- предварително съгласие на МФ, а такова липсва.

Всичко изложено до тук води до един единствен извод, че предложения план не е съобразен с изискванията на закона и следва да се откаже утвърждаването му. Не в този смисъл е решението на ХОС, което налага отмяната му и постановяване на друго в посочения по- горе смисъл.

Водим от това съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановеното по т. дело № 136 от 2009 г. на Хасковския окръжен съд решение от дата 08.07.2011 г., с което е утвърден допуснатият с определение от 19.07.2010 г. на ХОС план за оздравяване на длъжника „КАРАТУР“ ООД в производство по несъстоятелност, предложен от длъжника „КАРАТУР“ ООД, гр. Свиленград, прекратено е производството по несъстоятелност на длъжника и са прекратени правомощията на избрания от събранието на кредиторите КРАСИМИР ПЕТРОВ ИВАНОВ, като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТКАЗВА ДА УТВЪРДИ допуснатият с определение от 19.07.2010 г. на ХОС план за оздравяване на длъжника „КАРАТУР“ ООД в производство по несъстоятелност, предложен от длъжника „КАРАТУР“ ООД, гр. Свиленград

~~Да се изпрати~~ препис от решението за вписването му в Търговския регистър, както и на Хасковския окръжен съд за вписване в книгата по чл. 634в от ТЗ.

Решението може да се обжалва в 1 месечен срок от вписването му в търговския регистър пред ВКС.

Председател:

Членове: 1.

2.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:.....

АПЕЛАТИВЕН СЪД - ПЛОВДИВ

Решението е обявено в регистъра
по чл. 235 ал. 5 от ГПК

на дата

том

№ по порядност на подреждане/.....

страница

Деловодител: